

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 27.03.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Marinka Vasilića

Svedok je od 1990. do kraja aprila 1992.godine bio pomoćnik komandira stanice milicije, a kada je svedok **K** napustio mesto komandira, svedok Vasilić je postao komandir stanice milicije. Načelnik policije je u to vreme bio Miloš Pantelić. U prvoj polovini juna 1992. Miloš Pantelić je napustio funkciju pa je tada svedok Vasilić nastavio da obavlja poslove načelnika Javne bezbednosti u Zvorniku. Tek posle mesec dana ministar unutrašnjih poslova Republike Srpske ga je postavio za načelnika Javne bezbednosti.

Svedok je 25. ili 26. 07. 1992. dao ostavku i napustio policiju. On kaže da je to uradio zato što je bilo nemoguće kontrolisati stanje bezbednosti i normalno obavljati posao. U isto vreme ostavku je dao predsednik privremene Vlade Branko Grujić, ali se kasnije vratio.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Prilikom iseljavanja Muslimana iz Kozluka svedok je bio načelnik stanice javne bezbednosti u Zvorniku. Svedok tvrdi da policija iz Zvornika nije učestvovala bilo kakvom radnjom u iseljavanju Kozlučana. Po njegovom mišljenju Muslimani su se iselili zato što niko nikom nije mogao da garantuje bezbednost. Koliko on zna u Kozluk je išao Jovo Mijatović ali ne seća se od koga je to čuo. Sa Mijatovićem su bili još neki ljudi iz SDS Zvornik, ali on ne zna koji ljudi. Po njemu, iseljavanje je bilo dobrovoljno i ljudi su išli autobusima prema Šepku, zatim do Loznice, pa do Subotice. Nije mu poznato ko je organizovao autobuse ali pretpostavlja da su ih organizovali ti ljudi koji su se sa Kozlučanima dogovarali, na čelu sa Jovom Mijatovićem. Poznato mu je da je krajnje odredište Kozlučana bilo negde u inostranstvu.

Po njegovom saznanju, „asistenciju kod tog iseljavanja odradila je vojska“. Nije mu poznato da li je svedok **K** bio sa Jovom Mijatovićem u Kozluku. Svedok kategorički tvrdi da ništa više ne zna o Kozluku.

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Poznato mu je da je trebalo da Muslimani iz Diviča budu prebačeni na teritoriju pod kontrolom muslimanskih snaga kod mesta Kladanj i da su autobusima išli prema tom mestu. Taj konvoj je obezbeđivao njegov pomoćnik Slavko Erić. Konvoj je vraćen jer nije prihvaćen, pa se pokušalo sa prebacivanjem u Kalesiju, a kako ni tu nije prihvaćen Divičani su smešteni u sportsku halu u Zvorniku. Odatle su autobusima prebačeni u Dom kulture u Čelopeku. Otpratio ih je pomoćnik komandira stanice milicije Miko Miljanović.

Na više puta postavljeno pitanje ko je Miljanoviću dao naređenje da odvede Divičane u Čelopek, svedok odgovara da mu on nije dao takvo naređenje iako je bio komandir stanice. Kaže da su mu naređenje mogli dati i načelnik i zamenik i on kao komandir. Svedoku je poznato da su Divičani muškarci odvojeni, a žene i deca su prebačeni u Kalesiju. Svedoku nije poznato ko je odvojio muškarce od žena i dece.

Zahtev za prebacivanje Divičana u Čelopek sigurno je dat iz Kriznog štaba ili komande TO. Svedok je kategoričan da nema trećeg i da je zahtev sigurno došao iz jednog od ta dva organa. Na pitanja kome su predati Divičani i gde su smešteni, svedok odgovara: "Miko ih je otpratio, ljudi su smešteni u taj prostor, u Čelopeku je postojala rezervna stanica milicije. Komandir te rezervne stanice milicije je bio Anđelko Vasiljević i predati su njima dole da budu u tom objektu dok se ne vidi kuda će ljudi dalje ići."

Svedok kaže da je komandir straže u Domu kulture bio Cvijetko Jović i da ga je na to mesto postavio Anđelko Vasiljević. Na pitanje predsednice Veća po čijem nalogu su Divičani smešteni u Domu kulture, ko je dao instrukcije Anđelku Vasiljeviću za postupanje prema tim ljudima, kako je postavljen komandir straže, svedok je izbegavao konkretan odgovor na takva pitanja, tvrdeći da on nije davao naređenja ni Anđelku Vasiljeviću ni Cvijetku Joviću. Istovremeno, potpuno nelogično objašnjavao je da su Divičani tu došli dobrovoljno zbog toga što kod svojih kuća nisu bili bezbedni, zatim da su mogli slobodno da se kreću, da su u svakom trenutku mogli da se vrate svojim kućama u Divič i u svakom trenutku da napuste Dom kulture u Čelopeku i odu kuda hoće. Međutim, dodao je da su oni najbezbedniji bili u tom prostoru u Domu kulture i da je slobodno kretanje u bilo kom pravcu moglo da im ugrozi život.

Komentar:

To su potpuno neosnovane, apsurdne tvrdnje jer je Dom kulture u Čelopeku bio klasičan logor, gde su ljudi zaključavani. Da je postojala naoružana straža, da iz tog logora nisu mogli da izađu, da su pljačkani, ubijani i na sve moguće načine maltretirani. Kako je svedok Vasilić bio komandir stanice milicije u Zvorniku i kako su Vasiljević i Jović bili njemu podređeni, on je o dešavanjima u Domu kulture morao imati sva saznanja.

Svedoku je poznato da su posle Vidovdana Divičani iz Čelopeka prebačeni u Sud za prekršaje a posle 15. 07. 1992. u Batković, ali ne zna ko mu je to rekao.

Sudija Vuković je predočila svedoku da je policajac Sredo Vuković u istrazi rekao da je on (Vasilić) tražio dva autobusa za prevoz Divičana iz Čelopeka u Sud za prekršaje zbog toga, kako je rekao Vasilić: "... pobiće ih sve, ajde, (...) doteraj ih ovamo". Predsednica Veća je takođe predočila svedoku Vasiliću da je svedok Vuković izjavio u istrazi kako je Vasilić naredio da dođe hitna pomoć i neka doktorica. Svedok je rekao da se toga ne seća.

Treća tačka optužnice: ratni zločini na *Ekonomiji* i *Ciglani*

Svedoku je poznato da je *Ekonomija* prvi prostor u koji je neko doveden i zadržan i da je to bilo na samom početku rata. Predsednica Veća ga je upozorila da su, prema optužnici, na *Ekonomiju* dovođeni ljudi u maju mesecu, da su tu mučeni i ubijani. Svedoku to nije poznato. On zna da su ljudi koji su dovođeni na *Ekonomiju* zarobljeni na liniji fronta i da ih je dovođila vojska a ne policija. Na sva druga pitanja, svedok je odgovarao "ne znam", "ne sećam se", "nisam" i "niko".

Predsednica Veća je predočila svedoku da je optuženi Branko Popović u svojoj odbrani rekao da je svedoka i optuženog Branka Grujića upozorio da su neki ljudi na *Ekonomiji* tučeni i prebijani i da su se tada dogovorili da pozovu Žuču, da ga je svedok pozvao i da je Žuču odbio da kaže ko su ti ljudi. Svedok je odgovorio da mu tako nešto nije poznato.

Svedok ne zna ništa o logoru na *Ciglani*. Jedino mu je poznato da su tu pojedinačno dovođeni ljudi. Da su nešto radili, da su utovarali ciglu, a nije mu poznato da je postojao objekat u kojem su ljudi bili zatočeni i čuvani.